صاحبزادہ سید عمران کاظمی
0322-4500976

بسم اللہ الرحمن الرحیم

من عرف نفسہ فقد عرف ربہ

سلسلہ کلام پنجابی نمبر ۱

مصنفہ

حضور غریب نواز ابوالحقائق پیر سید امانت علیشاہ صاحب
چشتی نظامی خطیب جامع مسجد شاہ کمال مغلپورہ لاہور

سید محمد اشرف بخاری چشتی نظامی نے شائع کیا

سی حرفی فی التوحید

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الف اوّل آخر باطن ظاہر مطلق اک وجود ے غیر نبود ے
ذات صفات کمال الٰہی بیشک باجھ قیود ے نا محدود ے
وچ احدیت ذات ھُو مِن حَیثُ ھُو موجود ے محض وجود ے
امانت علیشاہ اِس کنہہ وچ عقل علم مفقود ے تے بیسود ے

ب بسم اللہ وچ نقطہ اوّل مطلق ذات کمالے صحیح مثالے
اُمُّ الاُمّ کتاب وجودی علم کنوں فی الحالے باجھ زوالے
کُل الکُل حروف معانی ہر شے تھیں اجمالے ذات کمالے
امانت علیشاہ ہر مظہر وچ مطلق اوہ جمالے رنگ وکھالے

ت تنزیہوں پاک منزہ تے تشبیہوں خالی ہر تھیں عالی
عینی علمی اتے وجودی ہر دو وصف کمالی صفت نرالی
وچ تجلی عینی علمی بے پروا ازالی حق متعالی
امانت علیشاہ نال وجودی خاص عطا نرالی عالم والی

ث ثابت اعیان حقائق اوّل باطن سارے سب بے کنارے
جبروتی ارواح تمامی ظاہر باطن کارے امر نیارے
نُورانی جسمانی آخر ظاہر وچ دیارے عالم سارے
امانت علیشاہ وچ انساں نے ظاہر نال اشارے سمجھ پیارے

ج جمال جلال الٰہی صفتاں ذات کمالے ازل ازالے
قبل ظہور جمال الٰہی مغلوب الاحوالے نال جلالے
وچ تجلّی عینی علمی غلبہ ہویا جمالے نال کمالے
امانت علیشاہ ماحی مثبت ہویا نال جلالے اتے جمالے

ح حضوری علم الٰہی تعیّن صورت انسانی سبع مثانی
جامع کل حقائق عالم اعیانی اکوانی حق بیانی۔
اوّل آخر ظاہر باطن ایہہ صورت رحمانی اُمّ قرآنی۔
امانت علیشاہ جامع بدیع کتاب حقانی حضرت انسانی

خ خیال مقیّد مطلق ایہہ مظہر جبروتی نال ثبوتی
رُوح تے جسم وچالے برزخ ایہہ عالم ملکوتی مثل ناسوتی
تے ارواح مجرد مظہر حضرت خاص لاہوتی وچ جبروتی
امانت علیشاہ جامع انسان ملکوتی جبروتی تے لاہوتی

د دلائل عقل علم تھیں سِرّ حقیقت والا برتر بالا
مَاعَرَفْنَاکَ دی رمزوں کوئی نہ جانے حالا سِرّ نرالا
اوہ فی الذات غنی ہر شے تھیں حضرت حق تعالیٰ سب تھیں اعلیٰ
امانت علیشاہ سِرّ الٰہی پاون نہیں سکھالا مشکل چالا

ذ ذوات صفات خلائق بیشک عین حضورے قبل ظہورے
احدیت دے غلبے پاروں وِچ عدم مخمورے تے مستورے
واحدیت دے فیض کمالوں کھُلا گنج سرورے نور و نورے
امانت علیشاہ الآن تھیں ہر شے بعد ظہورے عین حضورے

ر رحمانی رحمت عام تے رحمت خاص رحیمے اندر میمے
احدیت تھیں وحدت دیوچ الف ہویا خود میمے نبی کریمے
ہر دو فیض مقدس اقدس فیض ہویا تقسیمے فضل حکیمے
امانت علیشاہ عالم گویا الف ہویا دو نیمے پردو میمے

ز زلفاں تے چہرہ انور مثل جمال جلالے عجب کمالے
وجہہ اللہ تھیں ہر سو دیکھو شعلہ حسن جمالے چمک دکھالے
عدم وجود دے ماحی مثبت جیندے حکم حوالے عالم والے
امانت علیشاہ عالم سارا شعلہ گاہ جلالے گاہ جمالے

س سلیم الذوق پچھانن ہر صورت تھیں معنے کوئی نہ جانے
ہر صورت دے اکو معنے نقطیوں حرف پچھانے فی الاکوانے
ہر صورت میں وجہہ الامکاں حادث فی الامکانے جہت مکانے
امانت علیشاہ جہت وجوبوں ہر شے عین اعیانے مشکل معنے

ش شراب وصال الٰہی ہے وحدت میخانہ درجانانہ
جام توحید مئے وحدت تھیں ہر صوفی مستانہ مردیگانہ
وصل فراق تے غیریت دا کوئی نہ ملے ٹھکانہ ذکر نشانہ
امانت علیشاہ مرشد کامل ملیا پڑھ شکرانہ ہو نذرانہ

ص صحیفیوں تیرے تائیں لکھ فہرست پہنچائی ویکھ صفائی
صورت حرف تے کلمہ لفظوں فرق نہ ہرگز رائی وچ سیاہی
صور حروف اعیان حقائق سب تھیں ملے گواہی عین کماہی
امانت علیشاہ نظری آون قلم حروف سیاہی اکو ماہی

ض ضمیر ھو اللہ راجع مرجع ذات وجود دے بلا شہود دے
ہر شے دے اعتباروں خالی بھی ہر شے موجود دے پر نابود دے
فارغ قید اضافت کولوں نسبت شرط قیود دے نامحدود دے
امانت علیشاہ اسم اللہ تھیں ہر عالم موجود دے وچ وجود دے

ط طرفہ ایہہ سرّ عجیبہ ہر شے اندر جاری حضرت باری
ہر شے محض عدم وچ ہستی ہر ہستی وچ ساری رمز نیاری
ہر موجود ہوں ثابت ہووے غالب صفت جباری قسم غفاری
امانت علیشاہ جہت وجوبوں ہر حادث کیا یاری مشکل بھاری

ظ ظلال صفاتوں عالم صفتاں ذات کمالوں بے مثالوں
جو محسوس عوالم سارے سب عکوس افعالوں جہت ظلالوں
اقرب ذات صفاتوں فعلوں ہر شے دے احوالوں حسن جمالوں
امانت علیشاہ غیریت نوں سمجھو عین ضلالوں وہم خیالوں

ع علم وچ اوّل باطن علمی صور الٰہی نا متناہی
ماہیات حقائق عالم علموں دین گواہی ہر شے ماہی
معلومات نہیں بن عالم عالم نوں خود آہی بے پرواہی
امانت علیشاہ ہر ہر حرفوں ثابت عین سیاہی ملے کماہی

غ غنائے مطلق دے وچ بے پروا ظہوروں ہر مستوروں
ہر شے وچ مشاہدہ آئی ذاتی علم حضوروں وحدت نوروں
برگو برگ ارادت ازلی نشہ چڑھایا نوروں خمر ظہوروں
امانت علیشاہ ہر ذرّہ اقراری ہتھ قصوروں تے معذوروں

ف فنا تعین تائیں ایہو غیر سدا اوے شور مچاوے
عین غین وچ فرق نہ کوئی نقطہ غین بناوے غیر کہاوے
نفی انانیت دی آئی اسنوں توڑ گواوے مقصد پاوے
امانت علیشاہ توڑ خودی نوں خود حق ہو جاوے غیر سدھاوے

ق قلم نے لوح عدم تے نقش ہزاراں لائے رنگ دکھائے
وحدیت دی لوح وچ وحدت ہو کے کثرت رنگ چڑھائے اسم بنائے
احدیت نوں ثابت کر کے عدموں نام رکھائے مقصد پائے
امانت علیشاہ احمد ہو کے ذاتوں بھید بتائے ہر ہر جائے

ک کثافت وچ برف دے وہمی نقش بنایا ہے پیدا ایا۔
ظاہر باطن پانی دسے برفوں نام رکھایا بھیت لکایا
رنج آرام عبودیت نوں سختی نال لگایا وہم او پایا۔
امانت علیشاہ سخت ظہوروں اپنا آپ چھپایا ہور نہ آیا۔

ل لباس تعین والا ظلمت نال سجایا جہل او پایا
آئینے دے پچھے گویا پالی خوب چڑھایا راز چھپایا
آئینے نوں بار امانت اپنا چا چمکایا غضب کرایا
امانت علیشاہ آئینے بھیں کوئی نہ راز چھپایا درس دکھایا

م مظاہر اسم اللہ دے اوّل آخر ظاہر باطن سائر
ہر شے نال محیط کہاوے کوئی نہ اُستوں باہر کل فرائر
عجب محیط محاطوں خالی کوئی نہ استوں ماہر بے بصائر
امانت علیشاہ صفتاں ساریاں موصوفے وچ دائر سمجھ نظائر

ن نفی منفی نوں لازم تے ثابت اثباتوں مطلق ذاتوں
نفی وجود کدے نہ ہووے اپنی ذات صفاتوں سمجھ براتوں
اکو نُور زمیں اسمانے چمکے شش جہاتوں نفی اثباتوں
امانت علیشاہ اکو دسدا کُل محیط محاتوں نُور حیاتوں

و وصل فراق نہ اوتھے کارن ذات حلولے نہ معزولے
اکو ذات قدیم ہمیشہ نہ علت معلولے تے معقولے
ہور وجود نہ کوئی آیا نہ اتحاد قبولے غیر نہ مولے
امانت علیشاہ اِس مشہد وچ جو الہام وصولے اوہ مقبولے

ہ ہادی ساڈا اوچ تلونڈی نُور ہدائت والا حُسن اوجالا
جیہڑا آوے مقصد پاوے خیریں وسیں شالا نیک خصالا
ہر گز سانوں رب نہ لبھدا جے نہ کُھلدا تالا دوئی والا
امانت علیشاہ مُرشد بخشیا وحدت والا پیالہ ہو متوالا

۶ احد نوں خوب سمجھایا دُوئی توڑ گوائی کدے نہ آئی۔
کثرت دے وچ وحدت ڈٹھی اچھی رمز سمجھائی دل وچ لائی
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ توں غیریت سمجھائی خوب اُڑائی
امانت علیشاہ بِن ہادی دے کدے نہ ملدا ماہی عمر گوائی

ہی یا مُرشد جی آپ توں واراں تن من جان پیاری دُنیا ساری
تو کیں لبھن سبد ے تائیں مَیں لبھاں تیڈی یاری قسم غفاری
دُنیا ساری یا مُرشد جی نال لگا ہے تاری جاداں واری
امانت علیشاہ مُرشد ملیا ساری مَیل اتاری رحمت باری

تمت

سلسلۂ کلام پنجابی نمبر۲

سلسلہ کلام پنجابی نمبر۱ آپ کے ہاتھ میں ہے۔ اور سلسلہ کلام پنجابی نمبر۲ عنقریب چھپ جائیگا۔ جس میں قبلہ عالم حضرت نظامی مدظلہ العالی کی درد آمیز چھٹیاں اور دیگر کلام پنجابی ہے جو نہایت مقبول خاص و عام ہے۔ خواہش مند حضرات ذیل کے پتہ پر اطلاع کریں تاکہ دوسرے اڈیشن کا انتظار نہ کرنا پڑے۔
ملنے کا پتہ۔ سید محمد اشرف بخاری چشتی نظامی خادم آستانہ بیت الاماں سے شائع ہوا

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم ط

سلسلۂ کلام

تحفۂ درویش فی معرفتِ خویش

الف اوّلوں تیک اخیر دیکھو اکو اک بطون ظہور دسدا
نقشہ جو ہیں بطون دے وچ سیگا اوہو ہیں ظاہر اصاف ضرور دسدا
رمز حبل ورید دی جاں کھلی ناہیں آپنے آپ تھیں دُور دسدا
امانت علی ہادی سوہنے سبق دتا اندر باہر سارے نُور و نُور دسدا

ب برف پانی وچ فرق ناہیں فرق حالتاں وچ پچھان میاں
برف ہووے پانی پانی برف ہووے فرق معنیاں وچ نہ آن میاں
آپے کہے بلٰی الست آپے چھُپ جاوناں راز نہان میاں
امانت علی نقاب نوں چک ویکھیں آپے رند تے شیخ زمان میاں

ت تک ویکھیں تُوں ہیں کون جانی تیرا ہونا محض نابود ہے جی
لم یکن معہ شی ویکھیں سوچ کے کون موجود ہے جی
شیئاں عدم وجود نہ عدم ہووے ناہیں ہوونا عدم وجود ہے جی
امانت علی سوہنے ہادی سبق دتا تیں تاں نقش دیوار نمود ہے جی

ث ثابتی نال اثبات اوسدی نفی قیداعتبار تے غیر ہووے
رمز لا والی اوہو جاندائی جہدا طرف الٰہ دے سیر ہووے
جتھے توں رہندا اوتھے وہم رہندا وہم خودی دو وہاں نال ویر ہووے
امانت علی اوہ کدے نہ پار لگے جہدا بیڑیاں دوخہ وچ پیر ہووے

ج جام شراب رنگین دیویں حال مست ہووے پیون ہار ساقی
وچ تار سرشار مے ناب اندر لنگھ خودی کوں جاوے پار ساقی
مے عشق والی پیتی عاشقاں نے خودی چاہڑ دتی اوپر دار ساقی
امانت علی در پیر دے ہو حاضر جتھے میخانہ میخوار ساقی

ح حالتاں بہت تفریق اندر عشق جمع مقام رکھاوندا ئے
جتھے کفر اسلام ہمیش رہندے کوئی فرق تفریق نہ آوندا ئے
جویں اگ وچ اگ سما جاندی وچ کفر اسلام سماوندا ئے
امانت علی تے عشق نے کرم کیتا زاہد کا سنوں شور مچاوندا ئے

خ خمر طہور نے محو کیتا نشہ عشق تھیں چاہڑ خماریاں او
نیتی عشق نماز کھلوتیاں نے ہویاں رکوع سجود دیداریاں او
جدوں عشق امام تکبیر آکھی جاناں وچ محراب دے واریاں او
امانت علی عابد معبود آپے سمجھ کریں نماز تیاریاں او

د دُوئی ہے وہم خیال سارا دتا دُوئی دا سبق مُلانیاں نے
غیر او سدا محض اعتبار سارا پائی سمجھ نہ انہاں نیانیاں نے
دام دوئی ہے قید اعتبار یار وکیتی سمجھ ہے جنہاں سیانیاں نے
امانت علی نمود بے بود سارا ناہیں فرق وکھالیا معنیاں نے

ذ ذنب تے عیب قصور کولوں حد وحصر تھیں پاک ہے ذات تیری
جہت قید مثال تھیں پاک جانو صورت حرف تھیں پاک ہے بات تیری
بری ذات تنزیہہ تشبیہ کولوں پاک صُور اعیان تھیں جہات تیری
امانت علی ہن عقل دی لوڑ ناہیں ہئی عقل ساری ایتھے مات تیری

ر راز توحید دا کھول دینا ایتھے بولنا کم نہ عاشقاں دا۔
اپنے آپ نوں سمجھ کے کھوج لینا ایہو کم ہے سچیاں عارفاں دا۔
جس نے اک پایا سارا کجھ پایا ایہو سمجھ لویں قول صادقاں دا۔
امانت علی دا وہم سب دُور ہویا پلا پکڑ یا جدوں دا عارفاں دا۔

ز زلف کالی مکھ یار دے تے عجب رنگ بہار دکھاوندی اے
ضداں دو جمع آب نار وانگوں مچھی وچ پانی جویں آوندی اے
ایہہ ہے مثل جمال جلال دو نویں صفتاں ذات کمال دکھاوندی اے
امانت علی صفات دے فعل یاروں ہر شئے جُدا اپنی دس آوندی اے

س سمیع بصیر علیم آپے انا سرّہٗ رمز عجیب دیکھو۔
جو ہے تخم اوہو پھل ہو وندائی عین ثمر نوں تخم قریب دیکھو۔
جھڑا اپنے اصل نوں پا جاوے پائی اصل مراد نصیب دیکھو
امانت علی ہوئی کثرت عین وحدت اہدے وچ دیدار حبیب دیکھو۔

ش شربت وصل نصیب ہویا جدوں رمز کھُلی ثَمَّ وجہُ اللہ
جلوہ ذات ربی سینے وچ پایا جدھر نظر ماری ثَمَّ وجہُ اللہ
رُخ یار دا عین قرآن دِسدا پڑھی ایت ساری ثَمَّ وجہُ اللہ
امانت علی نماز معراج ہوئی جدوں سند پائی ثَمَّ وجہُ اللہ

ص صوم صلوٰۃ فضول جانو جیکر قلب سلیم حضور ناہیں
ساجد اتے مسجود دی خبر ناہیں لکھ پڑھے اوہ اک منظور ناہیں
سمجھ اپنی پڑھے نماز عارف نہیں روا جیکر خودی دُور ناہیں
چڑھن دار تے عشق نماز نیتن امانت علی سارے منصور ناہیں

ض ضرب لگی سینے وچ اللہ پائی ایس ہتھیں رمز آفاق والی
ایہہ مصباح صفات زجاج وانگوں بلے لاٹ قلوب عشاق والی
نُور و نُور ضمیر قلوب ہووے سینہ مثل ہووے اشراق والی
امانت علی اک نُور نظر آوے ظلمت دُور ہوئی جفت طاق والی

ط طلب نفس عارفاں دُور کیتا طلب دور کر دی مطلوب کولوں
توں تاں اپنا آپ مطلوب آپے پھریں نسیا دُور محبوب کولوں
جتھے طلب طالب مطلوب تینوں کوہاں دُور پیا مرغوب کولوں
امانت علی ایہہ طلب بھی غیر دسے جذب ہوونا نہیں مجذوب کولوں

ظ ظرف عجیب رنگین سوہنے گوناگون ایہہ کیتے تیار صانع
کسے بھلا سمجھیں کسے بُرا سمجھیں پھُل جھڑی ایہہ رنگ بہار صانع
کوئی بنیں منصف معنی اک چمکن اکو سمجھ لے رنگ ہزار صانع
امانت علی ایہہ پیر نے سبق دتا مصنوع نظر آوے یادگار صانع

ع عقل تے وہم خیال حادث حادث کدی قدیم نہ پاوندائی
باہر یار حواس ظواہر اتھیں فانی فانیاں وچ سماوندائی
سمع بصر ساری اوہدی ہو جاندی جدوں یار جلوہ فرماوندائی
امانت علی اوہ آپنوں آپ ویکھے کوئی غیر ناہیں ایتھے آوندائی

غ غیر اعتبار دی نفی ہووے جیکر حق پادے عین پاوندائے
عین غین دی شکل وچ فرق ناہیں نقطہ وہم دا غین بناوندائے
نقطہ وہم نقاب رُخ یار دیتے توڑ وہم نوں یار دسیاوندائے
امانت علی غیور خود کرے غیرت ہتھوں غیر سارا اُٹھ جاوندائے

ف فاصلہ فنا بقا اندر جویں فاصلہ زمین اسمان میاں
سمجھیں کون فانی اتے کون باقی فنا خودی تائیں لازم جان میاں
آخر ذات قدیم بقا جانو اوّل آخر فنا امکان میاں۔
امانت علی فنا نوں جہل لازم ظلم نفس دے نال پچھان میاں۔

ق قلم دے وچ جو سی مجمل ہوئی لوح اتے تفصیل میاں
ذات علم دے نال تشبیہ رکھن عالم وچ ہوئی تکمیل میاں
جامع کونیہ اتے الٰہیہ دا حضرت انس حسین جمیل میاں
امانت علی ایہ پیر کتاب دسی کریں الس دی جلد تحصیل میاں

ک کیف بیان تھیں باہر سوہنا واعظ مفت ای مغز کھپا ناہیں
جہڑا آیا جاندا ناہیں بولدا اوہ سالک حال تھیں کوئی لگا ناہیں
پا کے اپنے شوہ دی رمز تائیں بھید کھولنا کدی روا ناہیں
امانت علی نے معرفت حق پائی نظر آوندا ہور سوا ناہیں

ل لاکے اکھیاں نال سوہنے غیراں ول دھیان لگاونا ں کی
شاہد اتے مشہود دی خبر جانے مشہد ایسوچ غیر سماونا ں کی
شاہد آپنا آپ مشہود آپے دور یار دا پھیر منا ونا ں کی
امانت علی مشہود وجود تائیں نال یار دے سمجھ لگاونا ں کی

م مظہر تم مظاہر اندا جس دا فیض تمام جہان اُتے
جس دے فیض وجود تھیں کل عالم صفحہ کھول کے دیکھ قرآن اُتے
نور علم وجود شہود چارے کامل حمد ہے چار ارکان اُتے
امانت علی انا من نور دیکھو جدوں فیض ہویا انسان اُتے

ن ناز عجیب غریب دیکھو آپے لائیکے مکھ چھپا جاوے
کہے میں تیرا توں بھی ہو میرا دلا نوچ دی بجلیاں لا جاوے
ہووے ناز بردار تے ناز ہووے دلاں عاشقاں نوں ناز کھا جاوے
امانت علی ایہ ناز دا حشر دیکھو موسیٰ سنے کوہ طور جلا جاوے

و وصل فراق دی بو ناہیں کارن ذات حلول نہ آوندا ئی
بری ذات آفاق اطباق کولوں جدا نوچ نہ مول سماوندا ئی
منیں ادس تائیں جویں حق ہووے جویں نص قرآن سناوندا ئی
لبھا گنج توحید دا پیر خانہ امانت علی جتھوں فیض پاوندا ئی

ہ ہمت خاص مردانگی ہے وہم خودی گمان قربان کرنا
نذر یار دی آپنا آپ کرنا ادکھا عشق دا عہد پیمان کرنا
قطرے نیچ دریا نوں بند کرنا صورت انس نوں علم رحمان کرنا
امانت علی جے رحم دی نظر ہووے مشکل نہیں [illegible]

ع احدیت وحدت وحدیت رُوح مثل اجسام انسان میاں
نسخہ نفس تے رُوح نے خفی اخفیٰ سّر قلب ایہ چھپے پچھان میاں۔
نسخہ جامع فاتحہ سبعہ آیت ہے ایہ اُمّ کتاب قرآن میاں
امانت علی کمال انسان تائیں دے تے خالقِ انس و جان میاں

ی یاوری خاص نصیب دتی لبھا پیر سانوں صاحب حال میاں
نادر شاہ ہادی اکسیر دتی رنگ چاہڑیا عجب کمال میاں
ڈیرا وچ تلونڈی دے لا بیٹھا جتھے برسدا نور جمال میاں
امانت علی کر شکریہ لکھ واری لبھا پیر سانوں لجپال میاں۔

ذکر و فکر

ذکر و فکر یعنی خطباتِ نظامی (مراتب نزول) کے ستّرہ خطبات چھپ چکے ہیں۔ تیرّہ خطبات باقی ہیں۔ ایک خطبہ ہر ہفتہ عشرہ کے بعد چھپ جاتا ہے اِسی طرح رفتہ رفتہ تمام خطبات چھپ جائیں گے جن کے صفحوں کی ترتیب کا بھی خیال رکھا گیا ہے۔ اور تمام خطبات اکٹھا کرنے سے تقریباً ساڑھے چار سو صفحے کی کتاب بن جائے گی۔ خواہشمند حضرات طلب فرمائیں۔ ملنے کا پتہ

آستانہ بیت الامان گنج مغلپورہ لاہور سید محمد اشرف بخاری چشتی نظامی

رموزاتِ نادری

قدوۃ السالکین زبدۃ العارفین حضرت قبلہ صوفی حاجی پیر سیّد
نادر علی شاہ صاحبؒ کے اسم پاک کے حروف کی شرح

ن نحن اقرب سنیا نال کنیں اتے دیکھنے وچ نہ آیا اے
سن کے صدا الست دی بلیٰ کہیا اہناں اکھیاں نور نہ پایا اے
ذرا مکھ توں پلڑا لاہ ماہی کیوں اپنا آپ چھپایا اے
نادر ماہی ایہہ نون قوسین والا ایس نحن نے وصل کرایا اے

الف احد کولوں ہویا آن احمد نقطہ میم والا جدوں پایا اے
ایس نقطے دی عدم تے فیض چمکے دتا کھول جو راز چھپایا اے
نقطہ ایس تھیں الف ظہور کیتا کتے الف تھیں عین بن آیا اے
نادر ماہی جاں الف تے تاج پایا تائیں میم محمدؐ بن آیا اے

د دوئی دی وحدت وچ جا ناہیں ناہیں جا حلول اتحاد دی اے
اکا نور زمین اسمان اندر پائی ایس تھیں رمز آفاق دی اے
نور و نور ہوون دل عاشقاں دے ایہہ مصباح صفات جا جدی اے
ایس دال نے دوئی نوں دور کیتا نادر ماہی کے دال دنی دی اے

ر

راز رحمٰن رحیم کھولے رحمت واسطے کُل جہان ہوئی
رحمت قہر اُتے جدوں ہوئی غالب تدوں رحمت عام رحمٰن ہوئی
ناہیں شے مذکور سی وچ عدم رحمت خاصہ رحیم عیان ہوئی
نادر ماہی نے قلب جلا کیتے نفی وہم نمود گمان ہوئی

ع

عین تے غین دی ہکو صورت نقطہ وہم دا فرق لگاوندا ای
پردہ وہم دا چاک کے حجبات ساریں رُخ یار دا جھلک دکھاوندا ای
رُخ یار دا عین تجلڑا ای ویکھن ہار نفس روبڑو گاوندا ای
نادر ماہی جاں عین جمال پایا کثرت غین دی توڑ گواوندا ای

ل

لا دی تحت ٹھہر غیر تائیں جھب ملے نجات جدائیاں میں
دوں غیریت مفقود ہوئی جُھٹڑی نال ثبات صفایاں میں
لام کلا نے نفی وجود کیتی نال میم موجود کرائیاں میں
نادر ماہی جاں میم ظہور کیتا لام نفی مفقود کرائیاں میں

ی

یا تھیں ازل دے راز چمک سینہ وچ فراق کے چور ہویا
لبھے پھیر اوہ وقت وصال سندا جیہڑا اپنے اصل توں دور ہویا
لایاں آپ پہلے آیاں ول ساڈے آپ وچ حجاب مستور ہویا
نادر ماہی ناہیں اصل دور تیں تھیں تیرے دیکھنے وچ قصور ہویا

"بے پرواہی دا ڈر"

میں صدقے جاواں ماہی توں
ڈر لگدا بے پرواہی توں

تر جاواں ندیاں وہندیاں نوں — لنگھ جاواں لہراں پیندیاں نوں
کجھ ڈر نہیں بیلے کاہی توں — ڈر لگدا اے بے پرواہی توں
کی ریت پریت سجندی اے — کی صورت اوس وطندی اے
پچھاں دیس عربدے راہی توں — ڈر لگدا اے بے پرواہی توں
تیرے راہ پیاں انجان پیا — دسیں اپنا آپ نشان پیا
پھیریں نظر نہ اپنے راہی توں — ڈر لگدا اے بے پرواہی توں
نت تیریاں تاہنگاں رہندیاں نے — دل وچ ایہ سٹاں پیندیاں نے
جاویں بھل نہ یاری لائی توں — ڈر لگدا اے بے پرواہی توں
تیری مدد نظامی گنج شکرؒ — سر سائیں نے صابر کلیرؒ
منگ خیر محبوب الٰہیؒ توں — ڈر لگدا اے بے پرواہی توں

میں صدقے جاواں ماہی توں
ڈر لگدا اے بے پرواہی توں

"گل وچوں ہور نکلی"

اسیں شرع دی ریت لگائی تے گل وچوں ہور نکلی
جد مرشد رمز سمجھائی تے گل وچوں ہور نکلی

صورت علمی ہے معدوم — عالم بناں نہیں معلوم
جدوں غیروں جان چھڑائی — تے گل وچوں ہور نکلی
جنوں مُلاں غیر پکارے — اوہ ہے محض نابود پیارے
جدوں عین حقیقت پائی — تے گل وچوں ہور نکلی
بے صورت وچ صورت لگیا — ویکھ صورت نوں جھگڑا مکیا
جدوں یار نے شکل وکھائی — تے گل وچوں ہور نکلی -
میں کی جاناں عشق کویہا — کتھے رہندا یار اجیہا
جدوں مرلی کاہن وجائی — تے گل وچوں ہور نکلی
سوہنا غیب الغیب کہاوے — کہنے سُننے وچ نہ آوے
جدوں ظاہر ہوئی لوکائی — تے گل وچوں ہور نکلی
عالم دے وچ پرگھٹ ہویا — کثرت دے وچ کثرت ہویا
پھر وحدت شان دکھائی — تے گل وچوں ہور نکلی
ہر شئے شکلوں جُدا دساوے — اپنا اپنا نام رکھاوے

جدوں سمجھ حقیقت آئی ــــــ تے گل وچوں ہور لنگھی
ہے اوہ مطلق پاک اطلاقوں ــــــ پاک منزہ جفتوں طاقوں
جد بنیا خود ہرجائی ــــــ تے گل وچوں ہور لنگھی
لبھدی پھردی رہی بدلیاں ــــــ ڈھونڈ نہ کیتی اپنے دلیاں
اج لیا پچھان ئیں ماہی ــــــ تے گل وچوں ہور لنگھی
امانت علی نے یار پچھاتا ــــــ کثرت دے وچ وحدت جاتا
اج دیندا پھرے دہائی ــــــ تے گل وچوں ہور لنگھی۔

"بندے وچ رب دسدا"

دسی پیر نے کتاب پیاری بندے وچ رب دسدا
کھول اکھیاں تے پڑھ اکواری بندے وچ رب دسدا

وحدت دا دریا وگیندا ــــــ کثرت دے وچ ٹھاٹھ ھریندا
ہویا ویکھ کتھوں ایہ جاری ــــــ بندے وچ رب دسدا
آپے ایہہ بازار لگایا۔ ــــــ امانت علی نوں گاہک بنایا
خود سودا تے خود بیوپاری ــــــ بندے وچ رب دسدا

اعلان

حضور پر نور قبلہ عالم ابوالحقائق الحاج پیر سید امانت علیشاہ صاحب چشتی نظامی کی تصانیف جو چھپ چکی ہیں ۔

۱ ذکر و فکر یعنی خطبات نظامی "مراتب نزول"

۲ نالۂ شبگیر

۳ آئینہ معرفت (چارٹ کی شکل میں)

۴ سلسلہ کلام پنجابی نمبر ۱ سی حرفی فی التوحید ۔ تحفہ درویش فی معرفت خویش ۔ موزات نادری

۵ اصول شیعہ ۶ آئینہ شیعہ فی مسئلہ تقیہ

جو زیر اشاعت ہیں

۱ مقام مصطفٰے صلے اللہ علیہ وسلم

۲ تصورِ شیخ ۳ کلمہ طیبہ

۴ پیام عشق (دیوانِ نظامی)

۵ سلسلۂ کلام پنجابی نمبر ۲ چھٹیاں دردھریاں معہ دیگر کلام پنجابی

ملنے کا پتہ ۔ آستانہ بیت الامان گنج مغلپورہ لاہور ۔

ذکر و فکر

حضور پر نور قبلہ عالم ابو الحقائق الحاج پیر سید امانت علیشاہ صاحب چشتی نظامی مدظلہ العالی خطیب جامع مسجد شاہ کمال گنج مغلپورہ لاہور کی ذاتِ گرامی تعارف کی محتاج نہیں آپ کے وعظ عوام کیلئے نورِ ہدایت سالکوں کیلئے مشعلِ راہ اور علماء کیلئے سرمایۂ عظیم ہے۔ حضور غریب نواز اکثر ایک مضمون کو کئی کئی جمعہ تک بیان فرمایا کرتے ہیں چنانچہ "مراتبِ نزول" کے عنوان پر تیس جمعے بیان ہوتا رہا جس کی اشاعت کا انتظام کیا گیا ہے اور اس وقت تک سترہ خطبات چھپ چکے ہیں چونکہ مضمون مسلسل ہے اسلئے صفحوں میں بھی ترتیب کا خیال رکھا گیا ہے۔ جب پورے تیس خطبات چھپ جائیں گے تو اکٹھا کرنے سے تقریباً ساڑھے چار سو صفحے کی ایک کتاب بن جائیگی۔ اس مضمون کو پڑھنے اور سمجھنے کے بعد ہر شخص معرفت الٰہی میں ایک اعلیٰ مقام حاصل کر سکتا ہے۔ خواہشمند حضرات طلب فرمائیں۔ پتہ خط و کتابت حسب ذیل ہے۔

سید محمد اشرف بخاری چشتی نظامی خادم آستانہ بیت الامان مغلپورہ لاہور۔